

γλώσσης· Ἐν ἔτει 1786 ὑπῆρχεν ἔτι ἐν τοῖς ζῶσι. Συνέγραψε 1) Ἱστορίαν τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, ἣτις ἐξεδόθη ἐν Βενετίᾳ, ὡς Ἰάκωβος Ρίζος ὁ Νερουλὸς λέγει ἐν τῇ αὐτοῦ Νεοελλ. Φιλολογίᾳ. 2) Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος ἐκκλησιαστικὴν καὶ πολιτικὴν εἰς βιβλία 12. Ἐν τῇ πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Ἱεροσολύμων ὑπάρχει Κατάλογος τῶν πέντε πατριαρχικῶν θρόνων ἐκ τοῦ Α' βιβλίου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου Κωνσταντινουπόλιτου, τοῦ καὶ μεγάλου Σκευοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ πρώην μεγάλου Σπαθαρίου Βλαχίας. Ὁ Κατάλογος οὗτος, ὃς ἐλαχίστην ἔχει ἀξίαν, ἐγράφη χειρὶ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως καὶ ἐδωρήθη τῷ Πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων Ἀβραμίῳ.

σελ. 617. Ἀντώνιος Κορωνιός, ἐγεννήθη τῷ 1764 ἔτει ἐν Χίῳ· διδάχθεις αὐτόθι τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀπῆλθεν ἐν ἔτει 1780 εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα τὸν ἐμπορικὸν μετεργόμενος βίον ἐνησχολεῖτο καὶ περὶ τὰς Μούσας· ἐν ἔτει 1782 μετέβη εἰς Βιέννην, ὅπου ἐγνώρισε τὸν Ῥήγαν Φεραῖον μεθ' οὗ ἐφονεύθη τῷ 1798 ἐν Βελιγραδίῳ. Πλὴν τῶν μνημονευομένων ἐποίησε καὶ Εἰδύλλια βουκολικά, μείναντα ἀνέκδοτα (Βλ. Βλαστοῦ Χιακὰ σελ. β').

σελ. 618. Ὁ Ζακύνθιος Λίτινος δὲν ὠνομάζετο Ἀγάπιος, ἀλλὰ Ἰωάννης. Τὸ σύγγραμμά του ἐπιγράφεται „Ἀσφαλῆς ὁδηγία τῆς κατὰ Χριστὸν ἠθικῆς ζωῆς, πόνημα Ἰωάννου Λιτίνου“. Ἐν τῷ παρ' ἐμοὶ ἀντιτύπῳ τοῦ πονήματος τούτου ὑπάρχουσιν αἱ ἐξῆς αὐτόγραφοι λέξεις τοῦ Λιτίνου. „Ἰωάννης Λίτινος τῷ Κυρίῳ Μανούσσῳ εἰς σημεῖον φιλίας“. Ὁ Λίτινος πλὴν τῶν μνημονευομένων συνέγραψε καὶ ἐξέδωκεν ἄνωμόμως καὶ τὰ ἐξῆς, ἐπιγραφόμενα οὕτω. 1) Σύνταγμα γραφικῆς θεολογίας ἐν ᾧ ἐμπεδοῦται δι' ἰσχυρῶν ἐλέγχων ἡ ἀλήθεια τῆς χριστιανικῆς θρησκείας φιλοπονηθὲν παρὰ * * *. Ἐνετίῃσι, 1795.

